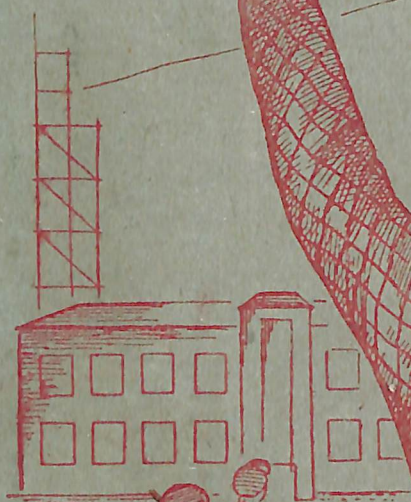

Հ. ՀԱՅՐԱՊԵՏՅԱՆ
Լ. ԽՈՒՂՈՅԱՆ

ԱՅԲԵՆԱՐԱՆ

ՊԵՏՐԱՆ 1936

Ա. ՄԻԿՐԱՅԻՆ

30 JAN 2018

Հաստատված է Լուսժողովմատի կողմից

ԱՐԺԱՆԱՑԵԼ Ե ՄՐՑԱՆԱԿԻ

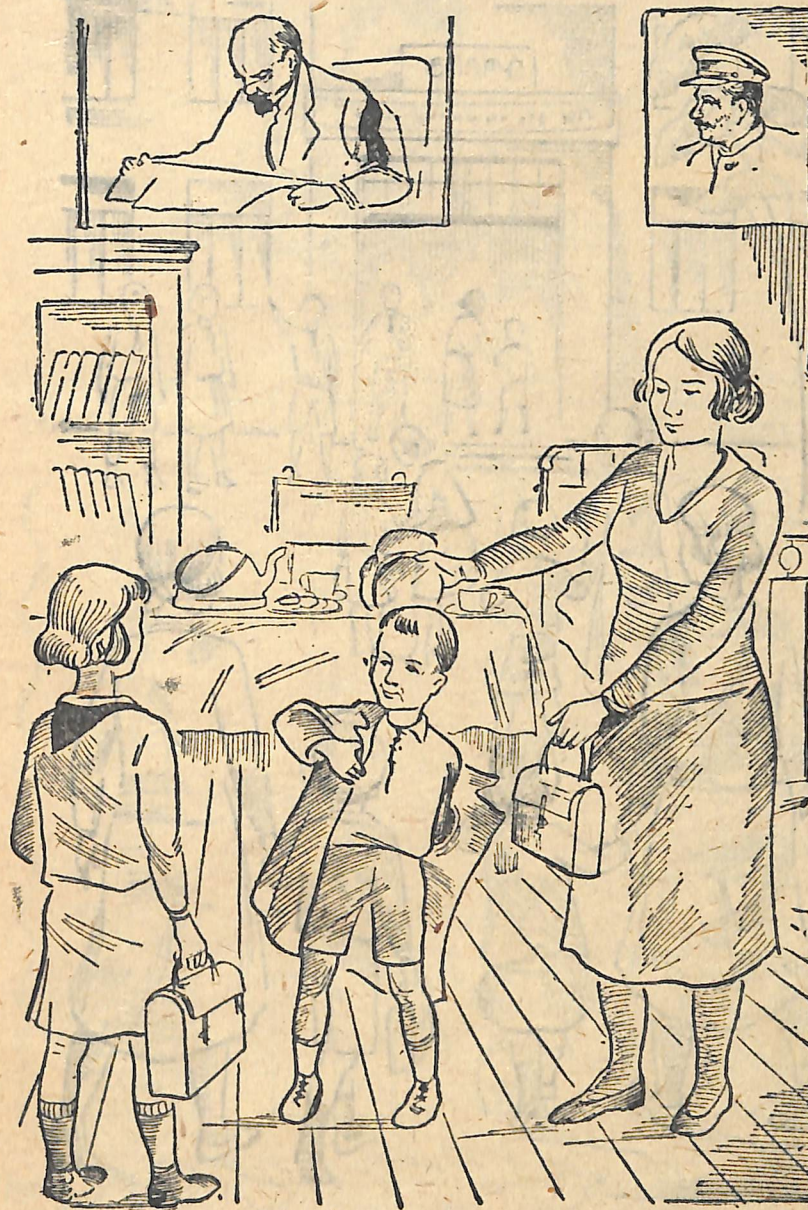
Հ. ՀԱՅՐԱՊԵՏՅԱՆ

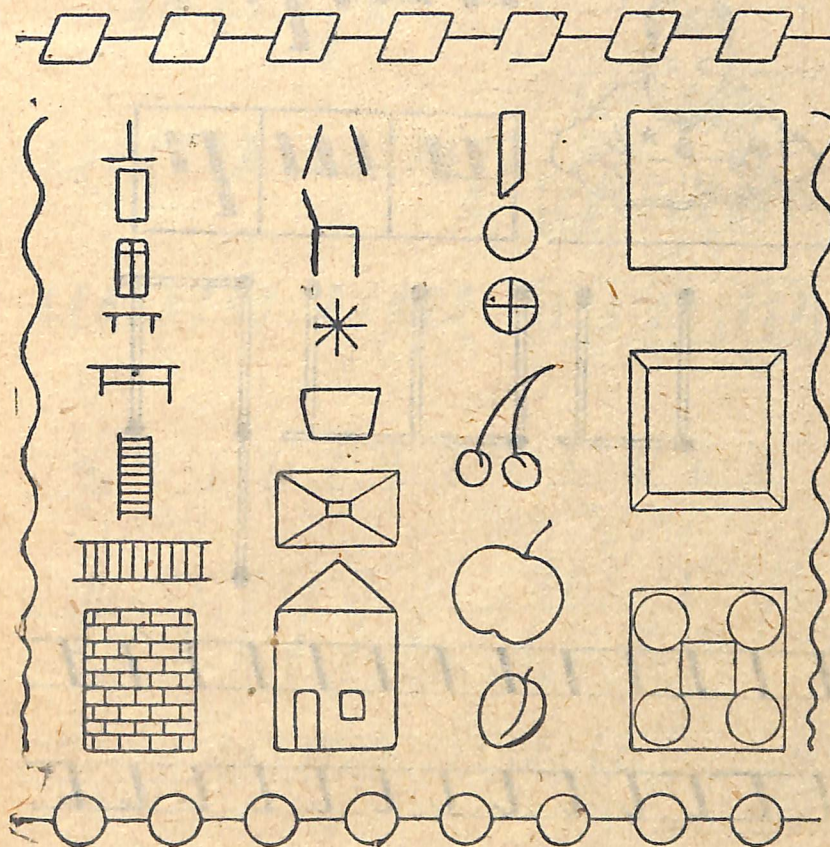
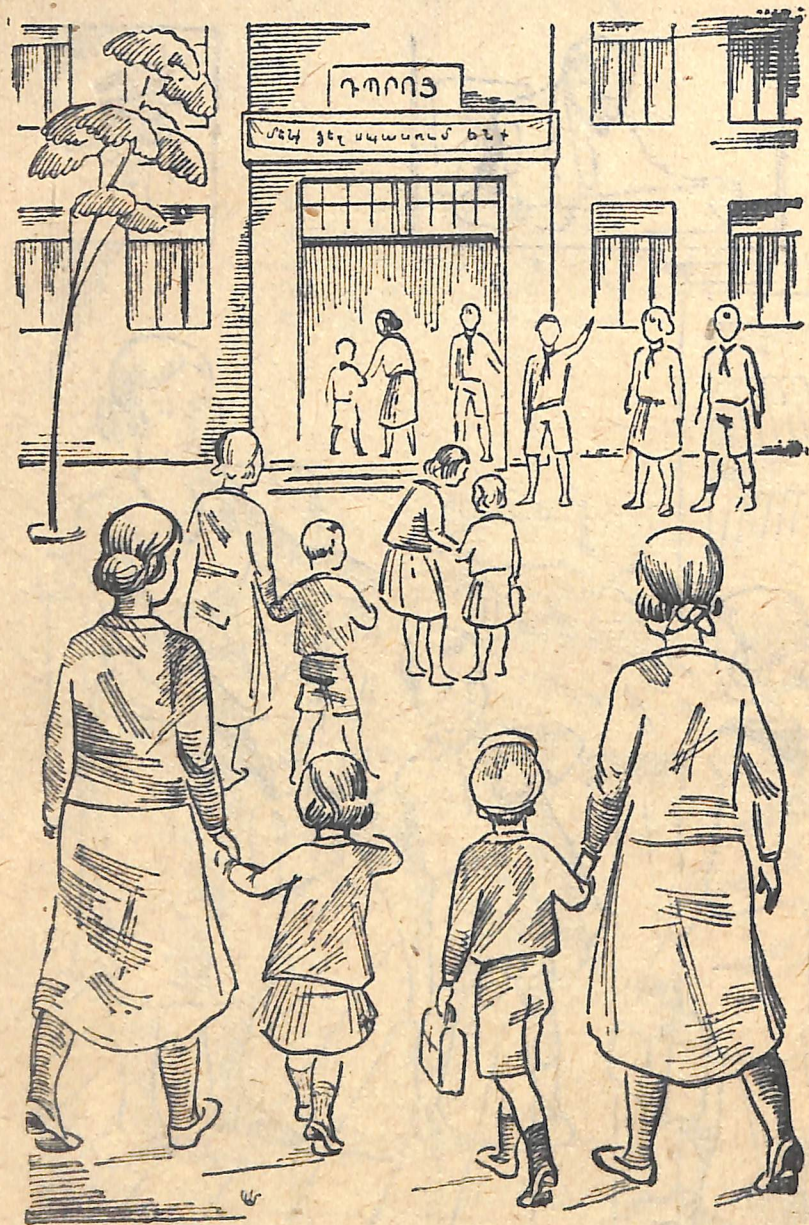
ԱՅԲԻԵՆԱՐԱՆ

ԳԵՏԱԿԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՁ ԻԹՅՈՒՆ
ՅԵՐԵՎԱՆ 1956

Գառ. խմբագիր՝ Լ. Վարդուհի
 Տեխ. խմբագիր՝ Գ. Զենյան
 Շաղկեր և նկարները՝ նկարել՝ Ա. Մխիթարյանի
 Ձեռագրերը՝ նկարել՝ Յ. Դանչոյի
 Սրբագրել՝ Մխսթ Սուրյան

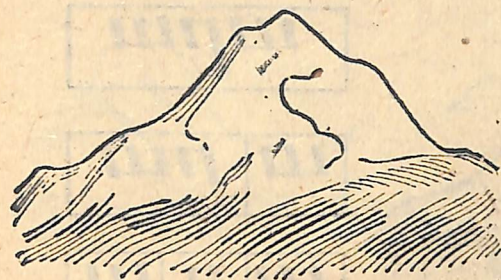
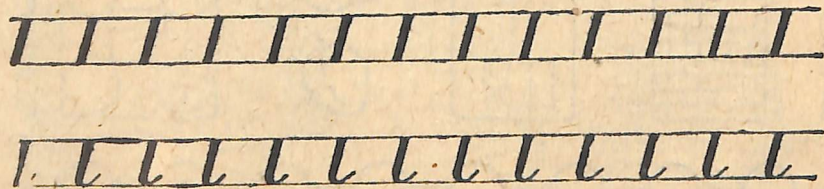
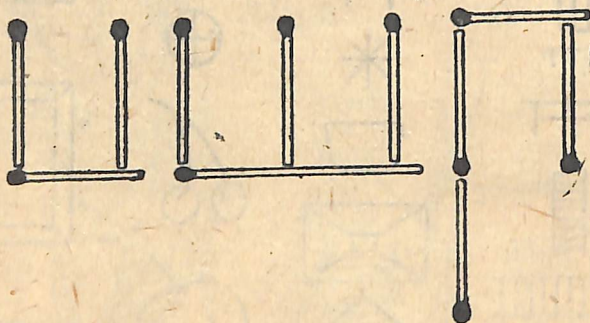

uwar

u w r

uwar

u w r

uwar

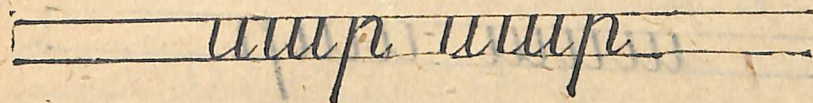
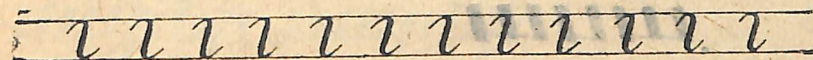
uuuu

uuuu uwar

w uu

uuuu uu

w u w

արա

ա րա

ա ռ ա

աար

ա — ռա
աա

աաա

աաա արա

աաա
արա

աաա արա

աաա արա

աար արեր

աա արա ե

արեր

աաա արա

աա րեր

աաա արեր

ա ա ռ ե ռ

արեր արեր

աար արեր

է է է է է ե ե ե ե ե

աա արա ե

տաւտ

տ ա տ

տաւտ

տաւտ
տար
տար

տաւտ տա տար և
տար և տա

ա
տա
րա

տ տ տ տ տ տ տ տ
տա տա տա տա տա տա տա

մաւտ

մաւտ

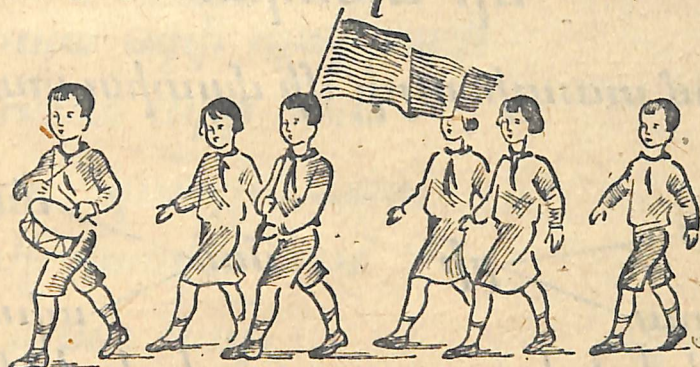
մա մաւտ և մա մաւտ և

մաւտ մա մաւտ
մաւտ մաւտ մաւտ
մաւտ մա մաւտ

մաւտ

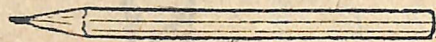
մա մաւտ

մա տա մա մ

մաւտ մաւտ մաւտ մաւտ
մաւտ մաւտ մաւտ մաւտ

մաւտ մաւտ մաւտ մաւտ

մատիտ

սա մատիտ է

մի մատ

մի մատիտ

իմ տատի արի մի մատիտ տամ

ա տա րի մա տիտ

||| ||| ի ի ի ի

մի մարիտ

պապ

պապ

պ ա պ

պապա

պա պա

պ ա պ ա

պապ տատ

տատ պապ

պապա արի պար արի

տատ արի տես

տատ պապիս ասա

մի մատիտ տա

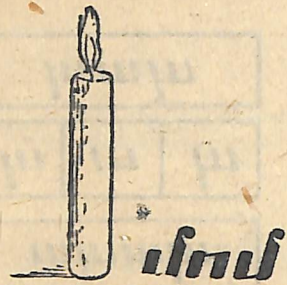
ասա սար

սար

արի սա տար

պա պի

տ պ տտտ պապ

մում

Սա մում է

Սարի մոտ
արոտ է:

Մսո արի
արի մոտ արի:

մում
մատ
պատ

Մրամ Մրամ
Մրա Մրա
Մսո Մսո

ո ո մում մում
ն ն Մրամ Մսո

մում		
մ	ո	մ
Մսո		
Մ	սո	
Մ	ւ	ո

ապա մի տեա

Սա մում է

սա սար է

սա պատ է

սա տատ է

սա մատ է

սա պապ է

սա մատիտ է

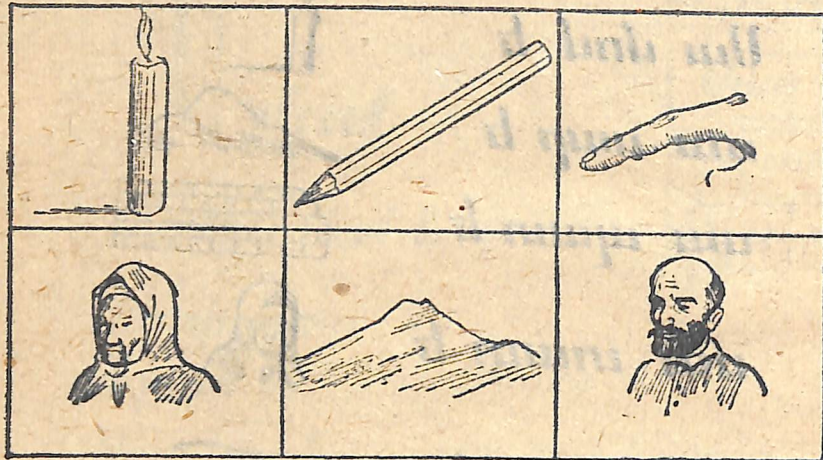
սա ատամ է

11-2820397

պապ սա մատիտ է

սար	մատիտ	մոմ
տատ	մատ	պապ

սուր տատ ու պապ

Սիրուս ասա սուր

սուր

մի մատիտ սուր:

Մարուս ասա Սիրուս

Սիրուս

սուս արա սուս:

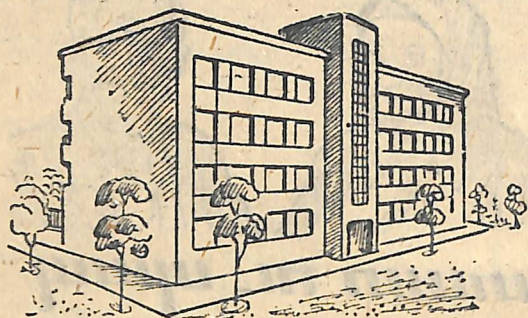
Մոսի ասա մուր

մուր

ուտես ապուր:

սուր		
ս	ու	ր

ու ու ու ը ը ը
 ըսիրուս սուս արա

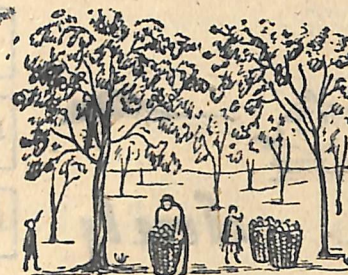
տութն		
տ	ութ	ն

տութն

Մարտ, տես, սա նոր տութն է:
 Մինաս, Մինաս, տութն արի, տութն:
 Ստում է Նինան Մինասին:

Նինա, պարապ տարապ մի մնա.
 տես նա կար է անում:

ն, ն, ն, ն, ն, ն
 նինան քապ ու նի:
 մարտն պապ ու նի:

աշութն		
ա	շ	ութն
ա	շ	ութն

շութն աշութն

Շութն, շութն, արի տութն: Ստում է
 Սոնան: Շուտ տութն արի, միս տամ:

Սշութն

Սշութն է, աշութն,
 Սշութն է սիրութն:
 Ուշ է, շուտ արա
 Շուտ պաշար տար տութն:

Ս
 — շութն
 — նուշ
 — պութ

շ շ շ շ շ շ շ շ շ շ
 շ շ շ շ շ շ շ շ շ
 շ շ շ շ շ շ շ շ շ

Կատու

Կա տու

Կ ա տ ու

Կատու մուկ

Վարոն մի սիրուն կատու ունի:
Նրա կատուն մուկ շատ է սիրում:

Մուկ ու կատու

Կիմա, մուկ ես, Մարոն կատուն
կատու Մարո, շուտ, շուտ,
Մուկիկ Կիմա, պուկ, պուկ:

Կ Կ Կիման մուկ է

լուսին

լու սին

լ ու ս ի ն

լուսին

Սարի ուսին

Սիրուն լուսին:

Հուսին ես,

Շատ սիրուն ես

Հուսիկ, Հուսիկ, տես ուլ է, շատ
սիրուն ուլ. ասում է Սարոն:
Սարոն ուլ շատ է սիրում:
Մոտենում է ու ասում.

— Ուլիկ, ուլիկ

իմ սիրունիկ:

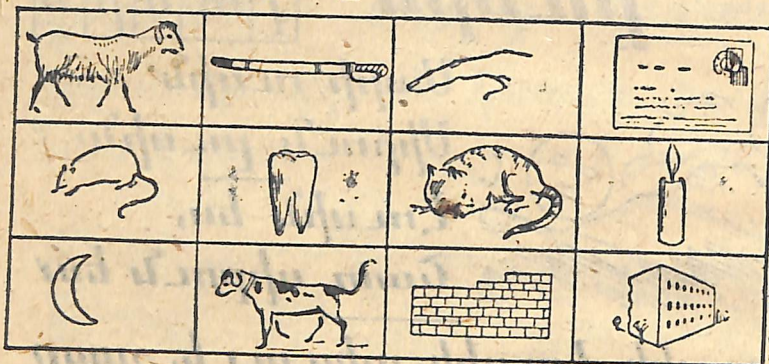

ուլ

ԷԷԼԼ ԻԻ ԻԻԻԻ
Քննա՛ն ու ի՛կ ու նի՛

լուտո

Սա Ոսիկի, Լիլիկի, Շուշիկի,
Իսակի լուտոն է:

ուլ	լուսին	նամակ	մուկ
կատու	տուն	սուր	պատ
աստամ	մատ	մում	շուն

ո ո ո ո Ո Ո Ո Ո
Ոսիկի լուտոն

ընկեր Լենինը ընկեր Ստալինը

Շեկլիկ Ոնիկը,
Սիրուն Լուսիկը,
Կոլոտ Միսակը,
Ուշիմ Միսակը,
ընկերներ են:

Ըն — կեր
տիր

ը ը ընկեր Լենին:
Ա ընկեր Արալին:

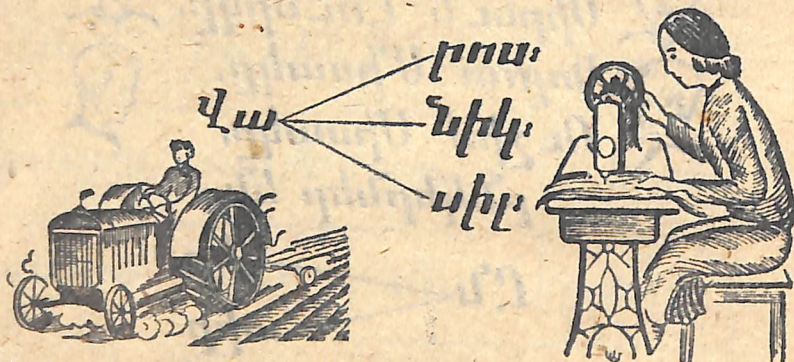

վոտ կով

Կարմիր կովը

Վարուսը մի կարմիր կով ունեւր: Նա իր Կարմրին շատ եր սիրում: Սմեն որ Վարուսը կովը տանում եր արոտ: Կովը կուշտ ուտում եր: Իրիկունը Վարուսը նրան տանում եր տուն:

Վարուս
Վա րոտ
Վ ա ր ո տ ս

Վանիկը վարում ե:

Վարսիկը կարում ե:

վ Վ Վարուսի կովը:
Մ Միրսանի ընկերը:

դանակ

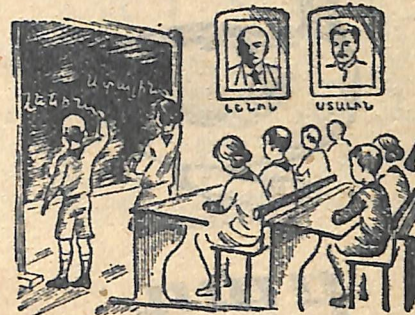
դ ա նակ

դ ա ն ա կ

դասարան

դ ա ս ա ր ա ն

դ ա ս ա ր ա ն

դասարան

դանակ

—Դու մի սուր դանակ ունես, Դանել, տուր իմ մատիտը սրեմ,—ասում ե Սեդան:

—Հալ, լալ, Սեդա, արի դասարան, դանակը տամ, ասում ե Դանելը:

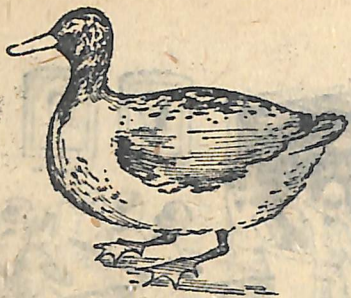

Սեդան դանակով տաշում ե: Նա դարակ ե շինում:

Սեդան, Դանելը, Մարոն, Կարիկը շատ լալ են սովորում:

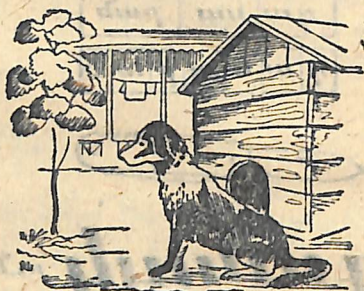
դ Դ Դանելի դասը:

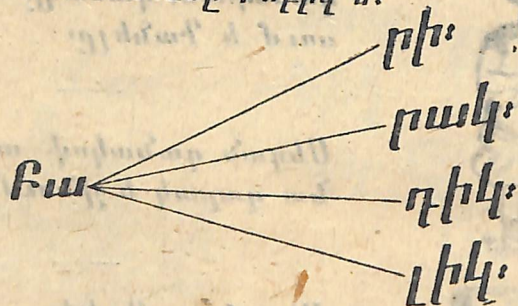
բաղիկ			
բա	ղիկ		
բ	ա	ղ	իկ

բաղ

Բագիկ, բաղիկ,
Կարմիր տոտիկ,
Եղ ո՞ւր բարով
Շորոր տալով:

Բուլիկը բակում շան բուն և շինել
Շան անունը Բորիկ և:

բ բ թ թ ն ն նախիկ
Բուլիկը բուն և շինել:

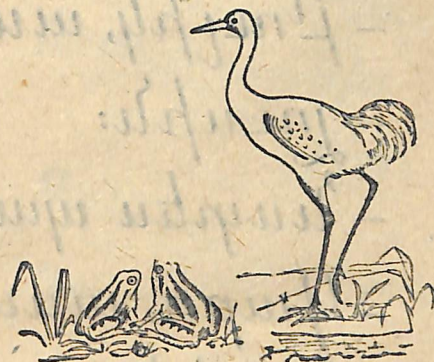
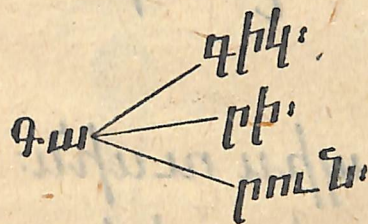

Գագիկ			
Գա	գիկ		
Գ	ա	գ	իկ

աագ

Գագիկի սագերը

— Գագիկ, Գագիկ, արի սագերը տար գետը
ասում և Տիգրանը:— Դե, իմ սիրուն սագեր, շուտ,
շուտ զեպի գետակը, — ասում և Գագիկը:
Գագիկը սագերը տանում և զեպի գետը:

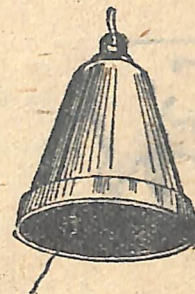

Արագիկը գորտ և ուտում

գ գ Գ Գ Գագիկ

Գարուն ու Քուրիկը

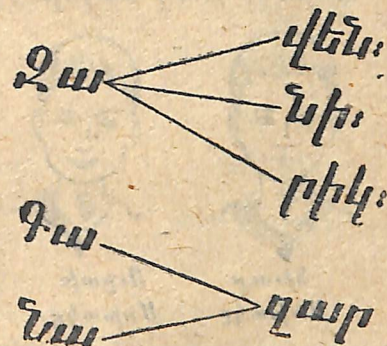
- Գարո, առա դանակ:
- Դանակ:
- Գնաս բանակ:
- Քուրիկ, առա լուսին:
- լուսին:
- Դուքես պապիս ուսին:
- Գարո, առա Դավ ե:
- Դավ ե:
- Գարուն շար լավ ե:

դանգ			
դ	ա	ն	գ

դանգ

Ջարիկը պարտիզում վազվզում եր:
 — Ջը՛նգ, զը՛նգ, զը՛նգ, զը՛նգ:
 — Լսում ես, Ջարիկ, դանգը տալիս են, — ասում
 է Ջավենը: — Դե, շուտ արա, արագ վազիր, մի
 ուշանա, դաս ե, դաս:

Նկարիչ, Խաչե Գեղե

դ զ Ջ Ջ Ջարիկը
 գալար ե ու պու՛՛՛՛:

խոզ

Խոզը մեզ տալիս է մազ, միս, կաշի:

Խոզի մազը կոշտ է, իսկ միսը լավ:

Խոզեն, խաչ սալոր մի ուտի, խիստ փնաս է:

Տխուր
Մեխակը

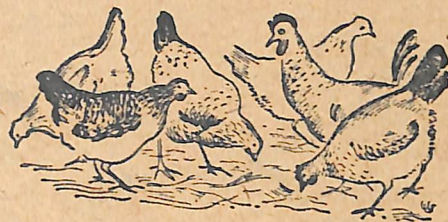
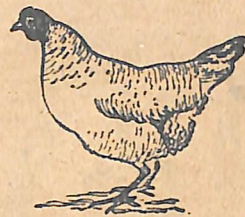

Ուրախ
Մեխակը

Նկարիչ, տակը գրե

խ խ խ խ խ խոբենը
խոզի միս է սիրում:

հավ

Հավերն ուր են

— Սահակ, Շահեն,
Համիկ, Խորեն,
Մեր են ազան
Հավերն ուր են:

— Հրեն, հրեն,
Ջանի տատի,
Պատի տակին
Ման են գալիս,
Սոսում, խոսում
Հատիկ ուզում:

Նկարիչ, տակը
գրե

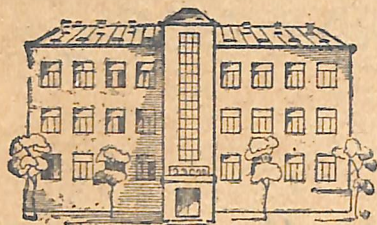

Հոկտեմբերիկ

Միշտ պատրաստ

Սահակը, Շահենը, Համիկը,
Խորենը հոկտեմբերիկներ են:

ե ե հ հ հրամայի
սահնակ է շինում:

Դպրոց ցորեն

Դպրոցի համար

Յուրաքանչեւ ու Մացոն աշակերտ են:
Մի որ Յուրաքանչեւ ու Մացոն Սահակ
պապին ասացին:

— Սահակ պապի, վոր գնաս
դպրոցի համար ցախ բերելու,
մեզ ել տար:

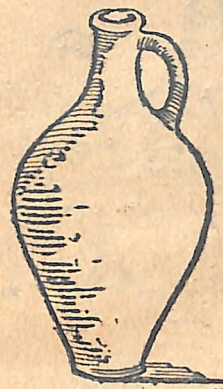
— Հա՛վ, վոր գնամ, իմաց կտամ, —
ասաց Սահակ պապը:

Նկարիչ, տալը
գրիչ

Յո — րեն
լակ

Գ Կ Կուրսակը ցանում է

Կուժ

Ժենիկի կուժը

Ժենիկը կա՛վից մի կուժ եր շինե՛ր
— Ժենիկ, Ժենիկ, կուժը տու՛ր,
տանեմ գետը, — ասաց Ժորան:

— Ուժդ կպատե՞՛ր, — ասաց
Ժենիկը:

Նկարիչ, տալը
գրիչ

Գիժ Ժենիկը,
Ժիր Ժորիկը,
Ուշիմ Մարոն,
Ուժով Կարոն,
Սովորում են
Մեր դպրոցում:

Կուժն ու կուլան
նստե՛լ են կուլանս

Ժ Ժ Ժենիկի կուժը:

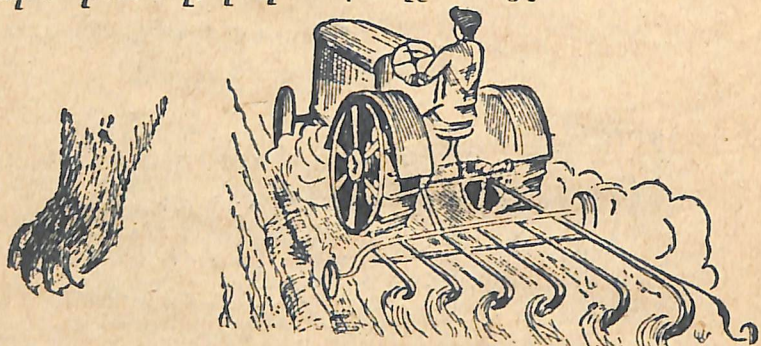

ԹԵՐԹ

Մեր պատի Թերթը գրում են Սաթոն ու ժորան: ժորան ու Սաթոն լավ են գրում:

Թամարը, Մեխակը, Պետին ու Ջարիկը Թերթի համար նկարում են:

Մի որ Թամարը նկարել եր մի լավ կուժ, Պետին՝ բաժակ, իսկ Մեխակը՝ կացին:

Նկարիչ, տակը
գրիչ

Կաթ ու պանիր,
Մի աման թան
Թաթիկն ուտի՝
Գնա գութան:

Թ Թ Թաճարի նկարիչ:

ԽԱՂՈՂ

Խաղող

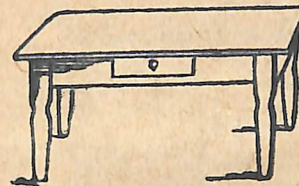
Խա ղող

Խ ա ղ ո ղ

Խաղողը հասել է:
Հիմա ամեն տեսակ Խա-
ղող կա. Թե դեղին, Թե
կարմիր, Թե սև, բոլորն
ել համեղ:

Խաղողը դարձում են
կողովում ու տանում կու-
խոցի պահեստը:

Շողիկը, Հագարը, Դուկասը Խաղող են ուտում:

Նկարիչ, տակը գրիչ

Գեղը կանգնի
գերան կկոտրի

Ղ Ղ Ղապարի մաղով
— Խող և մաղու մ: —

կաչաղակ						
կա	չա	ղակ				
կ	ա	չ	ա	ղ	ա	կ

Կաչաղակ

Ուշ աշուն ե:

Կաչաղակը տխուր ե ու մենակ:

Վոչ մի տեղ ուտելու բան չկա:

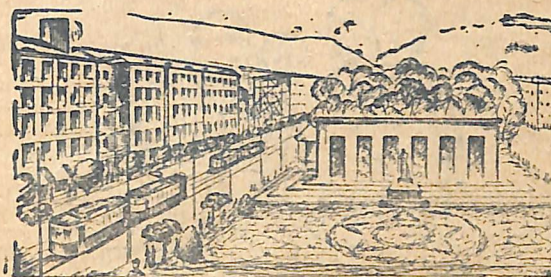
Մենակ ու տխուր նա կանչում ե:

—Չկա, չե, չե, չկա, չե, չե:

Խաղողից չամիչ են պատրաստում,
սալորից՝ չիլ:

չ չ Չ Չ Չիր, չամիչ

Չիր ու չամիչ վաչիկին
գիր ու գրիչ Միլիկին:

քաղաք				
քա	ղաք			
ք	ա	ղ	ա	ք

քաղաք

Մեր քաղաքում բանի քանի նոր շենքեր կան:
Շենքերը շինում են քարից: Բանվորները
համար շատ նոր շենքեր են շինել:
Նոր շենքերը շատ հարմար են ու մաքուր:
Ունեն ակումբ, մսուր, բաղնիք:

Մեր տունը չորս հարկ ունի: Մեր հարկում
չորս ընտանիք ե ապրում:

Հանելուկ. Խնքը մեկ ե,
աչքերը հազար:

ք ք Ք Ք Քաղաքի
շենքերը քարից են:

ճագար

Մի ուր Տաճատը մի ճերմակ ճագար բերեց
դարոց:

- Ճակատը տես, ճակատը, — ասաց Քանանը:
 - Ճարպիկ ե, ճարպիկ, — ասաց Ղազարը:
 - Վորքան սիրուն ե, — ասաց Թամարը:
 - Վոտները կարճ են, — ասաց Ժորիկը:
 - Աչքերը տես, աչքերը — ճշաց Վաչիկը:
- Ճագարին դրին նոր վանդակում:

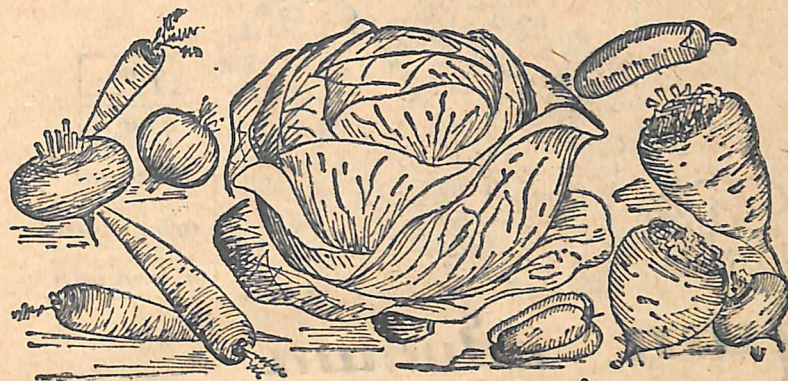
Ճանճը

Թշնամին ե ամենքի,
Թե գեղի, Թե քաղաքի:
Աղտն ու կեղտը վոտներին
Վարակում ե շատերին:
Կոտորեցեք անխնա
Եղ աներես ճանճերին:

Ե Ե Զակար, Մաեապ

Մաեապը մի ծագար
բերեց դարոց:

Կոխույի բերքը

Մեր կոխույը
ինչ բերք ասես
Վոր չունի

Կորեն, գարի
ձերմակ բամբակ,
Գալար ու քաղի,
Առի ու սխորո
Կարմիր խաղող
Պեղին սալոր:

գառ.		
գ	ա	ռ
անտառ.		
ան	տառ.	
ա	ն	տ ա ռ

գառ անտառ

Ռուբենի գառը

Ռուբենը մի գառ ուներ: Անունը
դրել էր Չալիկ: Ամեն ուր ճաշից
հետո Ռուբենն իր գառը տանում
էր անտառ: Անտառում գառը
խոտ էր ուտում:

Ռուբենը գառ շատ էր սիրում:

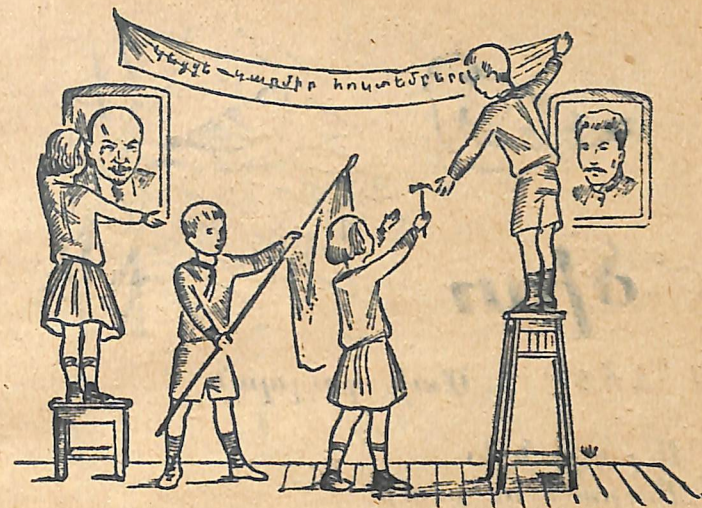

Նկարի, տակը
դրել

Կառնիկները կոկան
կը՞ռ, կը՞ռ ասին ու թռան,
կը՞ռ, կը՞ռ ասին ու առան
Սերուն ամառն ու թռան:

Ա Ա Ռ Ո Ր Ե Ն Ի գառը:

Դահլիճը զարգարենք

— Հոկտեմբեր է, վեր կացեք
Մեր դահլիճը զարգարենք:
Ես Լենինի նկարը,
Վոր բերել է Նեկտարը,
Ես Սաալինի նկարը,
Վոր բերել է Արզարը,
Ես ես կարմիր զրոշակը,
Վոր շինել է Միսակը,
Ես ել մի լավ պլակատ,
Վեր առ, մի տես, Արեհատ:
Դե վեր, Շողեր
Մեխերը բեր:

Կեցցե՛ կարմիր հոկտեմբերը
Կեցցե՛ մեր Արալինը

ծիւտ

Ծառի գոււլպան

Ուշ աշուն եւ

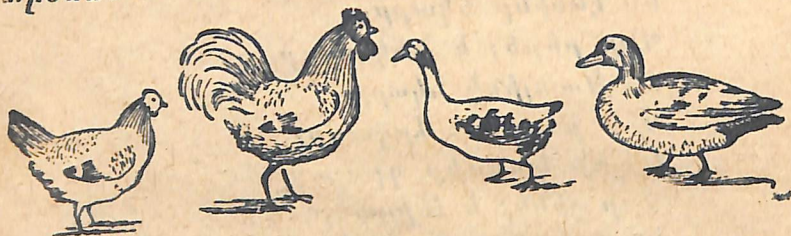
Ցուրտ ե ու քամի:

Ծիւոր նստել ե մերկ ծառին:

Մըսում են նրա բարակ տոտիկները:

Ծառին նստած, համ մըսում ե, համ խոսում.

— Ծիւ, ծիւ, բաշունդ վոր գա, գուլպա պիտի տրծեմ:

Էնանի քոչուններ. — հալ, աքաղաղ, սաք, բաղ

ձիւր ծառին ծլվլու մ ե.

ծիւ, ծիւ, ծիւ:

ձ ձ ձ ձ ձիւր, ծառ

Պիոներ Արան

Մեր հարեան

Պիոներ Արան

Տանը սարքել ե Գործարան.

Կարմիր թղթից

Շինել հնոց,

Կապել մի մեծ

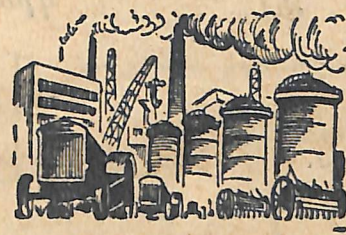
Սպիտակ գոգնոց,

Մի տախտակ ել

Արել ե սալ,

Ծեծում, շինում ե:

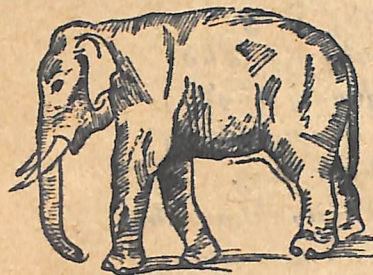
Մուրճ ու մանգաղ:

Գործարանը ցալիս ե գութան, մանգաղ, գերանդի, բահ, ցրակիրոց

փխսիկ

Փիղ

- Արփիկ, դու փիղ տեսնել ես:
- Տեսել եմ:
- Վորտեղ:
- Կրկեսում:

Արփիկի փխսիկը

Իրիկուն ե:

Սառան գիր ե գրում:
Տաճատը խնդիր ե լու-
ծում: Ծառուերն ու Քա-
նանը գիր են գրում: Ար-
փիկը կարում ե: Փանոսը
նկարում ե:

Արփիկի փխսիկն ել պառ-
կել ե փափուկ անկողնի
վրա:

Հոկտեմբերիկը փոխարե-
նում ե պիտներն

փ փ փ փ փ անուախ
փխսիկը փափուլ իկ ե:

Նշանն րերեր

— Մրսում եմ, մրսում,—
Ժառի կարարից
Մերեն ե ասում,—
Քամի դու, փամի,
Ընդ աքա ոգնի,
Վոր ծառից ընկնեմ,
Ապիպակ ե փափուկ
Վերմակով ծածկվեմ:

ե ե արե րերե սե

Ֆ	ու	ր	գ	ո
Ֆ	ու	ր	գ	ո
Ֆ	ու	ր	գ	ո

Ֆուրգոն

Քրֆ-քուֆ

Փլորան ֆուրգոնով գնացել եր քաղաք, ապա գնացրով թիֆլիս:

Ճամպին նա լսել եր գնացրի հանած աղմուկը քրֆ-քուֆ, քրֆ-քուֆ:

Տուն գալով նա ասաց.

— Մամա, քրֆ-քուֆ նստեցի, գնացի թիֆլիս:

Ֆֆ Ֆֆ Փլորան
գնացել եր թիֆլիս:

Ղ	ու	թ	ա	կ
Ղ	ու	թ	ա	կ
Ղ	ու	թ	ա	կ

Ղութակ

Ջանանի Ղութակը

Փոքրիկ Ջանանը նստել եր պատուհանի մոտ և Ղութակ եր նվագում:

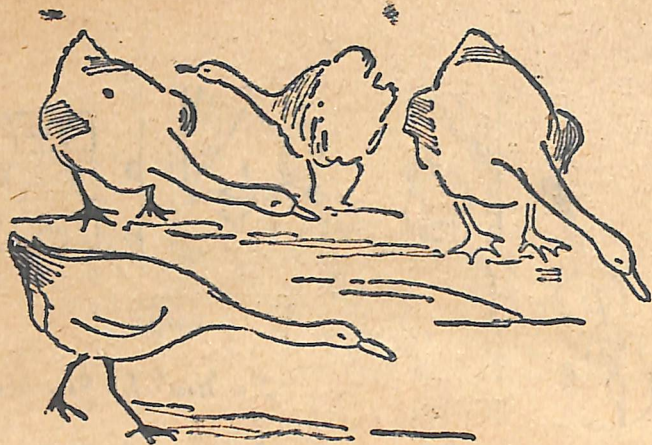
Պահակ Ջալիլը մոտեցավ պատուհանին և ասաց — Ընկեր Ջանան, ինչ լավ ե խոսում քո Ղութակը:

Մենակ Ղուրը

Սարի լանջին
Մենակ Ղուրը
Խոխոջում ե
Ու տրանջում.
— Ջան, ջան իմ լավ
Խոտ ու ծաղիկ,
Ուր գնացիք:

զ Ղ Ջանանի զութակը

Աագեր

Զո՛ւ, զո՛ւ, շաքարներ,
 Ահ ու ապիրակ իմ աագեր,
 Դերի՛ք վորչաւի լողացա՛ք,
 Կարճի՛ր վուրեր լվացի՛ք,
 Դերի՛ք վորչաւի գէպի մոյր
 Վորդեր կերա՛ք դու՛ք քոյմոյր:
 Գնա՛նք, գնա՛նք դեպի քու՛ն,
 Կույր եմ քալու իրիկու՛ն:

ձի

Քաջ ձիավորը

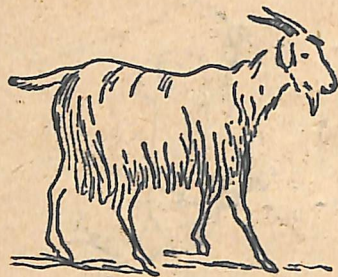
Ո՛վ ե տեսել Ընձակի պես քաջ ձիավոր:
 Մի ձող ե առել, նստել վրան ու տառամ ե.
 — Իմ ձին հրեղեն ե: Հեռո՛ւ, հեռո՛ւ Գնում եմ
 Զորագեղ, ձեզ համար տանձ ու խնձոր բերեմ, ձա-
 վար բերեմ, ձու բերեմ:

Ընտանի կենդանիներ

Նկարիչ. տակը գրիչ

Հ 2 շնչակիր շիռվ
 գնում ե Զորագեղ:

այծ

Հրայրի այծը

Հոկտեմբերիկ Հրայրը մի այծ ունեւր։ Նա լավ
եր խնամում իր այծը։

Այծն ամեն առավոտ գնում եր արածելու։

Հրայրն ասում եր այծին.

—Այ իմ այծիկ, գնա խոտ ու ծաղիկ կեր։
Իրիկունը մայրիկս կթի, սեր ու մածուն պատրաս-
տի։

Մայրիկը ծիծաղում եր և ասում.

—Այո, այո—

Ծիլ ու ծաղիկ մեր այծիկին, սեր ու մածուն
Հրայրիկին։

Հոկտեմբերիկ Հրայրը
մի այծ ունեւր։

Փայլակի ապակին

Ձմռան մի որ Փայլակը վազելով տուն մտաւ։

—Մայրիկ, մայրիկ,—ապակի յեմ գտել, մի
փայլուն ապակի։ Այ։

—Բա ինչո՞ւ ապակիդ թաց ե, Փայլակ ջան,—
հարցրեց մայրիկը։

—Այ, չորացնեմ,—պատասխանեց Փայլակը և
ապակին դրեց թիթեղյա վառարանի վրա։

Ապակին ֆշշաց, թշշաց ու հալվեց։

—Վայ, մայրիկ, ապակիս կորաւ։

Շուտասելով. Ձուկն ուտեմ, մուկը ձգեմ,
մուկը ձգեմ, ձուկն ուտեմ։

Փայլակը վազեց մայրիկի
մոտ։

Յենոքը

Յենոքը հիվանդ էր:

Յերկու, յերեք որ եր, վոր դպրոց չեր գալիս:

— Յեղիշ, արի գնանք Յենոքին տեսնենք, —
ասացի յես:

— Ձե, չի կարելի, դուցե վարակիչ է:

Գնացինք մեր դպրոցի բժիշկի, ընկեր Յերվանդի
մոտ:

— Ընկեր Յերվանդ, կարե՞լի յե գնալ Յենոքին
տեսնել:

— Այո, կարելի յե:

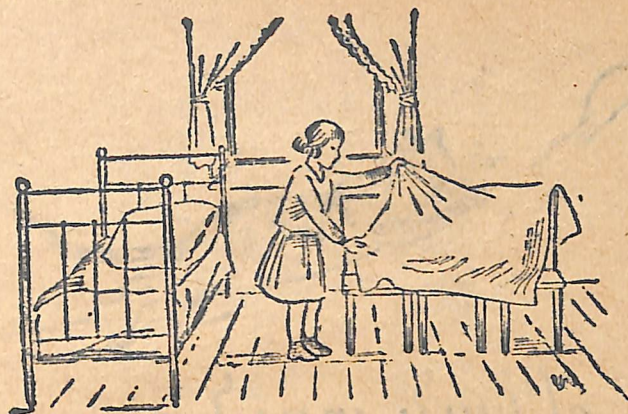
Գնացինք:

Յենոքը մեզ վոր տեսավ շատ ուրախացավ:

Առած. Այստեղից գործը վաղվան մի թողնի:

ՀՀՀ Հենոքը յերեք

որ հիվանդ էր:

Արուսյակի անկողինը

Քնելուց առաջ Արուսյակը բաց արավ սենյա-
կի պատուհանը:

Յերկու, յերեք աթոռ շարեց իրար կողքի:
Նրանց վրա փռեց իր վերմակը, ներքնակը, բարձը,
սավանը:

— Ի՞նչ ես անում, Արուսյակ, — հարցրեց մայ-
րիկը:

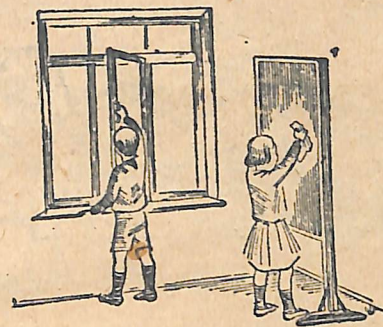
— Այստեղ ընկեր Սոֆիկն ասաց, վոր քնելուց
առաջ սենյակի ողոր պետք է թարմացնել: Պատու-
հանը բաց եմ արել, վոր համ ողոր մաքրվի, համ
եղ անկողինս թարմանա:

Արուսյակը սենյակի պա-
տուհանը բաց արավ:

Մկան փունը

—Ո՛ր ե, մուկիկ, քո փունը:
 —Հա՛, հեռու է քո փունը.
 Կերթաւ եսպէս դու առաջ,
 հետո քիչ չախ, հետո ազ,
 հետո դեպ վեր,
 Մայա ցած,
 Ենքեղից ել քիչ անցած
 նորից քիչ չախ,
 նորից ազ,
 Քունս կգա քո առաջ:

Հերթապահը

—Շուտ արա, մայրիկ, շուտ արա: Այսօր հերթապահը յես ու վրույրն ենք,—ասում ե Պարույրը:
 —Իսկո՛ւյն, իսկո՛ւյն, թեյը պատրաստ ե:
 Մի բաժակ թեյ խմիր, մի կտոր հաց ու կարագ կեր, գնա:
 Թեյից հետո նա շտապեց դպրոց:

Հանելուկ. Վոտները կրակում,
 գլուխը յերկնքում:

Պարույրը թեյ խմեց ու
 շրապեց դպրոց:

Հարությունը

Հարությունի բուկը ցավում եր: Նա ուշք չեր
հարձնում, ցուրտ որերին դպրոց եր գալիս:

— Գնա տուն, պառկիր: Կոկորդացավ ունես,
մյուսներին ել կվարակես:

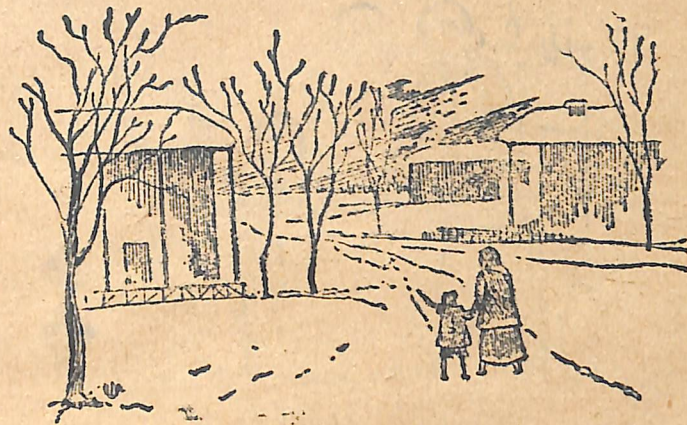
Ասաց նրան մեր դպրոցի բժիշկ ընկեր Կո-
րյունը:

Հարությունը գնաց ու պառկեց:

Տաք կաթ եր խմում, կոկորդը վողողում եր
դեղով:

Յոթն ուրից հետո Հարությունը լավացավ:

Հարությունը յոթն ուր
հիվանդ եր:

Առաջին ձյունը

— Վա՛յ, մայրիկ ջան, տես,

Բա՛կն ու դուռը լի

ինչքան սպիտակ

Թիթեռ ե գալի:

Եսքան շատ Թիթեռ

Չեմ տեսել յես դեռ:

— Չե, իմ անուշիկ,

Թիթեռներ չեն եդ.

Թիթեռներն անցան

Ծաղիկների հետ:

Եդ ձյուն ե գալի,

Փաթիլն ե ձյունի,

Վոր կարծես սպիտակ

Թիթեռնիկ լինի:

Պետիկի վերջակետը

Պետիկն իրիկունը նստեց դասը սովորելու:
Մեկ ել մայրը նկատեց, վոր գլուխը դրել է
սեղանին և ննջում է:

— Պետիկ ջան, ինչո՞ւ դասդ չես սովորում,—
հարցրեց մայրը:

— Վերջակետի յեմ հասեր, մայրիկ,— պատաս-
խանեց Պետիկը:— Ուսուցիչն ասաց. յերբ վերջա-
կետին հասնես, հանգստացիր:

Ծուլն ու ջանասերը

— Մուսկ կրաղամ, հեյրու

կտփորեմ,— ասում է ծուլը:

— Մուսկ կտփորեմ, հեյրու

կրաղամ,— ասում է զանա-

սերը:

Աա	Բբ	Գգ	Դդ	Եե	Զզ
Աա	Բբ	Գգ	Դդ	Եե	Զզ

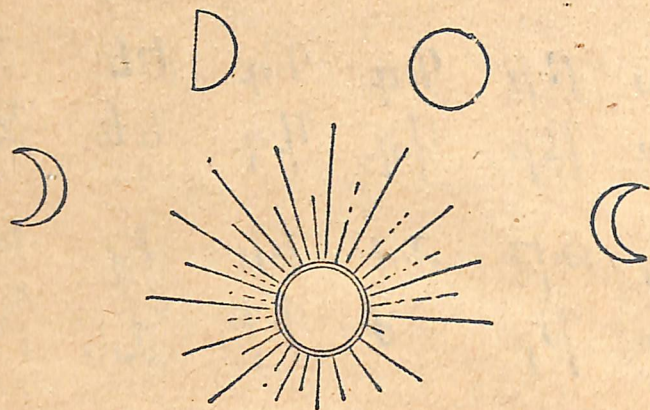
Ըը	Թթ	Ժժ	Իի	Լլ	Խխ
Ըը	Թթ	Ժժ	Իի	Լլ	Խխ

Ծծ	Կկ	Հհ	Ձձ	Ղղ	Ճճ
Ծծ	Կկ	Հհ	Ձձ	Ղղ	Ճճ

Մմ	Յյ	Նն	Շշ	Ոո	Չչ
Մմ	Յյ	Նն	Շշ	Ոո	Չչ

Պպ	ՋՋ	Ռռ	Սս	Վվ	Տտ
Պպ	ՋՋ	Ռռ	Սս	Վվ	Տտ

Րր	Ցց	Փփ	Քք	Ֆֆ	Ուու
Րր	Ցց	Փփ	Քք	Ֆֆ	Ուու

Հուսիներ յեվ արեգակը

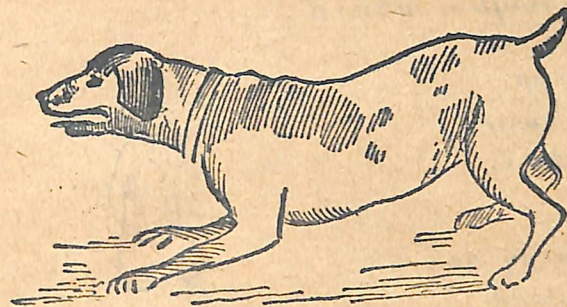
Մի որ լուսնյակն ասաց արեգակին.

— Ի՞նչ կլինի վոր մի ձեռք հագուստ կարես ինձ համար:

Արեգակը պատասխանեց.

— Վճիր հասակի հագուստ կարեմ քեզ համար, քանի վոր դու վո՛չ մի որ մի չափսի չես մնում:

Դասից ՏՖ ուշանա

Շունը

Հաֆ-հաֆ, հաֆ-հաֆ,

Ահա այսպես

Հաջում եմ յես:

Հաֆ-հաֆ, հաֆ-հաֆ,

Ու տունն այսպես

Պահում յեմ յես:

Թե զա մեզ մոտ

Մի հին ծանոթ,

Մտն եմ վազում,

Պոչս շարժում:

Բայց թե մի գող,

Չար կամեցող

Ուզի թագուն

Մտնի մեր տուն,

Հաֆ-հաֆ, հաֆ-հաֆ,

Ահա այսպես

Հաջում եմ յես,

Հաֆ-հաֆ, հաֆ-հաֆ,

Ու տունն այսպես

Պահում եմ յես:

Ո՞վ ե այսպես անուժ

Առաջին ուրը
Դպրոց չգնաց,
«Հի՛ լանդ եմ»,
Ասաց.

Իսկ յերկրորդ ուրը
Գրքերն առած
Ման գալու
Գնաց:

Յերրորդ ուրը նա
Դասի չգնաց,—
Հոգնած եր,
Դադրած,

Իսկ չորրորդ ուրը
Նա դպրոց գնաց
Մի ժամ
Ուշացած:

Հինգերորդ ուրը
Դասի չգնաց—
Ցուրտ եր ու
Ամպած:

Վեցերորդ ուրը—
«Դաս ու գիրք վո՞րն ե.
Հանգստի
Որ ե»:

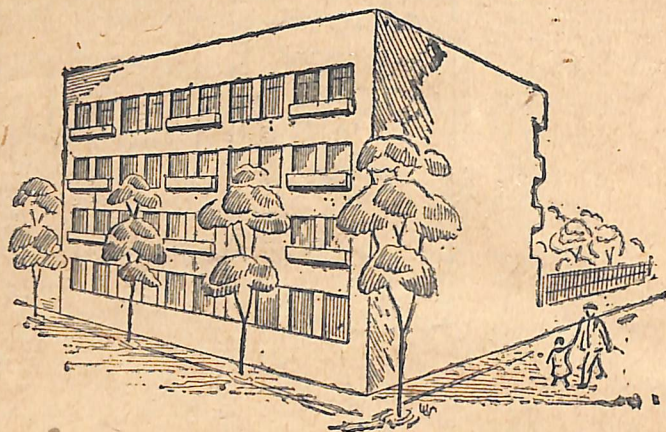
Առած. Բանի գրին՝ փա-
խավ, հաց գրին՝ հասավ:

Նրաչի գրքերը

Նրան ունի
Գիրք ու քերական,
Կեղծույթ, պատում,
Կապճ պոկված,
Զուներն առագ
Չեմ փոչ ել վերջ,
Գանգաւրվում են
Նրանի անկերգ:

Գիրքդ ու քերականդ
Տափուր պահիր:

Բանվորական տուն ե սա:
Այսպիսի տներ շատ կան թե քաղաքում, թե
գյուղում:

Նոր տներում կան.

Մսուր,

Դպրոց,

Մանկապարտեզ,

Ակումբ,

Կինո,

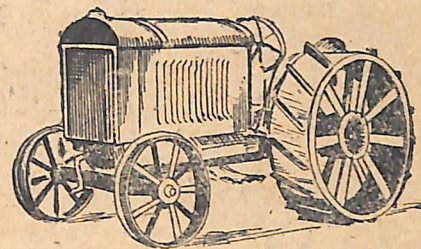
Ծաղկանոց,

Ռադիո:

Այսօր ասիւում, Մեծ քրներ
խորհուրդներն են Մեզ քով:

Մեր կոլխոզի մեքենաները

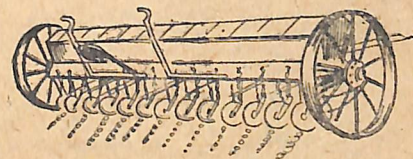
Տրակտոր

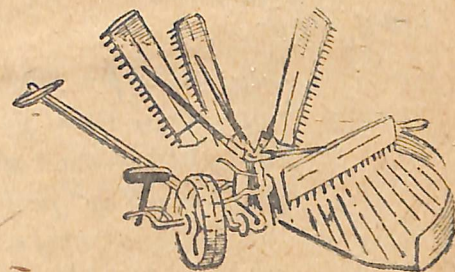
Գուլթան

Շարքացան

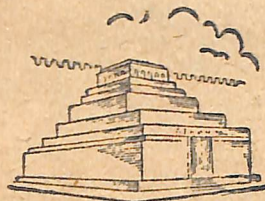
Հնձող մեքենա

Հենին

Նա մեր
Ուսուցիչն էր,
Մեր առաջնորդը,
Մեր բարեկամը:

Մենք գնում ենք նրա ցույց տված ուղիով:
Այսպես են ասում ամբողջ աշխարհի բանվոր-
ները և աշխատավոր գյուղացիները:
Այսպես են ասում բոլոր չարկրների կոմու-
նիստները:

Հարվածային լինենք մենք,
Կարդանք, գրենք, աշխատենք,
Չկորցնենք ժամանակ,
Լինենք մենք լավ որինակ:

Մեր Հենինը սիրելի
Պատկեր է լավ սովորի:

Ստալին

Ստալինը Հենինի լա-
վագույն աշակերտն է և
զինակիցը:

Մեր կուսակցության
առաջնորդը:

Բանվոր զասակարգի
առաջնորդը:

Մեր շինարարության
ղեկավարը:

Վողջույն, վողջույն
մեր մեծ, սիրելի Ստալի-
նին:

Ստալինը 14 տարեկան

Դայրս, մայրս կոմունիստ էն,
մեծ յեղբայրս կոմյերիստ,
քույրիկս ժիր պիտներ է,
խակ յես պարիկ հոկրեմերիկ:

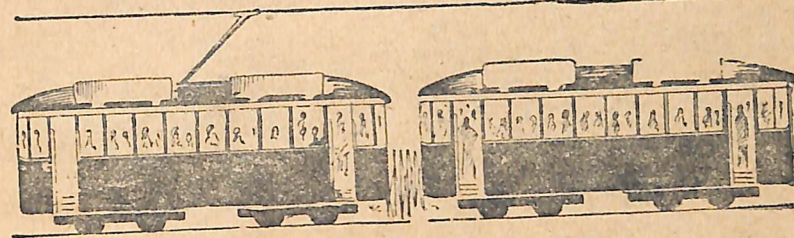

Ընկեր Վորոբիով

Բանվոր, գյուղացի,
Հանգիստ աշխատիր.
Բանակը Կարմիր
Արթուն և զգաստ
Կանգնած ե պատրաստ:

Կեցցե՛ Կարմիր Քանակը:

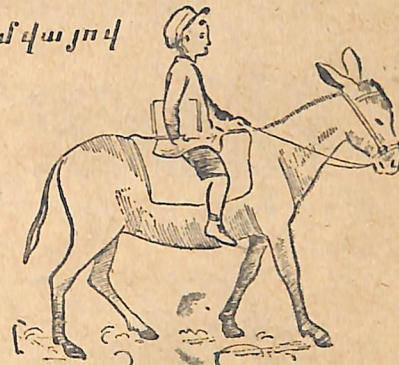
Մեր յերկրի բոլոր ութ տարեկան յերեխա-
ները դպրոց են գնում:

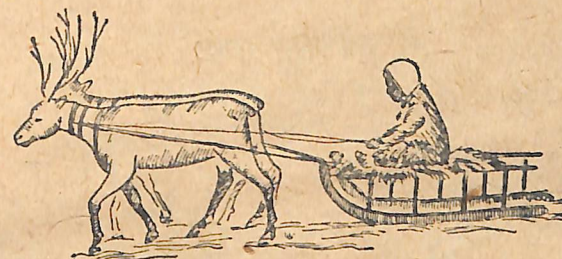
Վորը տրամվայով

Վորը վռնով

Վորն եշով

Վորը սահնակով:

Մեր յերկրի բոլոր ութ տարեկան յերեխաները
դպրոց են գնում:

Ի՞նչով ենք ճանապարհ գնում

Սայլով

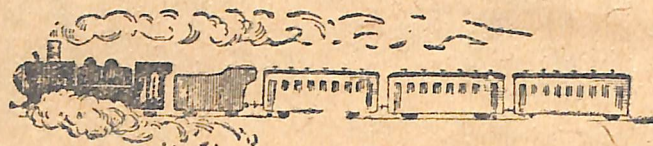
Կառքով

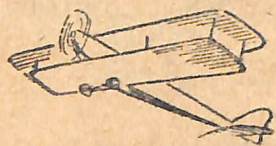
Ֆուրգոնով

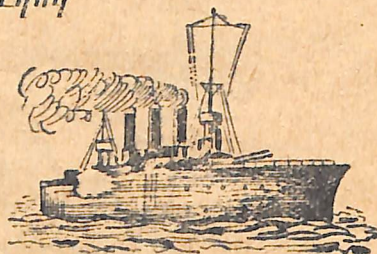
Ավտոյով

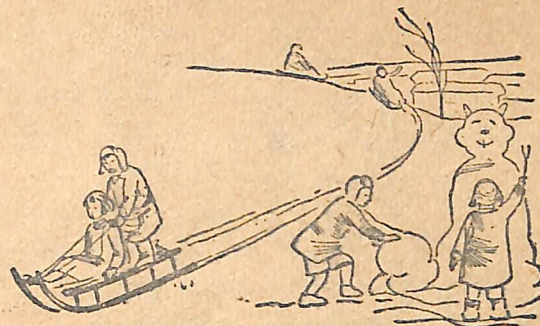
Յերկաթուղով

Ուղանալով

Նավով

Ձմեռ

Բարև, բարև,
Միրուն ձմեռ,
Բարով յեկար
Դու մեզ մոտ:
Ես ուր եյիր
Այսքան որեր:
Մնում եյինք
Քեզ կարոտ:

Փաթիլ-փաթիլ
Դու ձյուն թափիր,
Սառույց կապիր
Պապդան,
Ուրախ-ուրախ
Փողոց յելնենք,
Առած սահնակ
Ու սղդան:

Հանելուկ.—Մեծ սփռուցն սպիտակ աշխարհն առավ
իրա տակ:

Հասմիկի նամակը

Իմ լավ տատի,
Քաղցրիկ տատի,
Կարոտ եմ քեզ,
Աննման,
Ի՞նչ կլինի
Գիրս կարգա՞ն՝
Վեր կենաս, գա՛ս
Յերևան:

Իմ լավ տատի,
Անուշ տատի,
Հոկտեմբերիկ
Դարձա յես,

Դպրոց գնում,
Մարզանք անում,
Գիր եմ գրում
Մեծի պես:

Անցյալ ուրը,
Գիտե՞ս, տատի,
Այբբենարանը
Պրծա,
Հավ կարգալու
Համար այսօր
Մի սիրուն գիրք
Ստացա:

ՔԱՂԱՔՈՒՄ

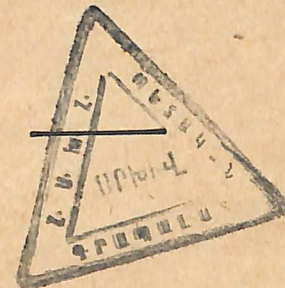
Արայի հայրը
Մեծ գործարանում
Յերկար տարիներ
Բանում եր, բանում,
Աշխատում եր նա,
Աշխատում անվերջ,
Բայց միշտ ել անճար,
Սոված եր ու խեղճ:

Հիմա Արայի
Հայրիկը բանվոր
Մեծ գործարանի
Վարիչ ե-ղիբեկտոր,
Իսկ այն հարուստը—
Գործարանատեր—
Այդ գործարանից
Վաղուց ե փախել:

ԳՅՈՒՂՈՒՄ

Ապրում եր գյուղում
Մի կալվածատեր,
Ուներ շատ հողեր,
Գեղեցիկ տներ:
Սաթիկի հայրը
Այդ հարստի մոտ
Յերկար տարիներ
Բատրակ ե յեղել:

Հիմա Սաթիկի
Հայրիկը բատրակ
Մի մեծ սովխողի
Վարիչ ե դարձել,
Իսկ կալվածատեր—
Հարուստը կուլակ—
Տնից ու հողից
Վաղուց ե փախել:

55

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0936640

15 APR 1938 571

7-76 90 400
40.200 40 400

11

28203

А. Айрапетян и Л. Худоян

БУКВАРЬ

Гиз ССР Армении, Еревань, 1936 г.